

නව මුස්ලිම්වරයකුට පියෝෂනවත් සංකීෂ්පනයක්

සැකසුම

මුහම්මද් අස්-සුහරී

2020 - 1441

මහා කාදුණික පරම දයාබර අලලාහ්ගේ නාමයෙන්

පරෙවදන

සැබැවින්ම සියලු සැසසුම් අලලාහ් සනුය. අපි ඔහු පිරිගංසා කරමු. ඔහුගෙන් උදව් පතමු. ඔහුගෙන් සමාව අයැද සිටිමු. අපගේ ආත්මයේ හානියෙන් හා අපගේ කිරියාවන්වල නසුරෙන් ආරක්ෂාව අපි අලලාහ්ගෙන් පතමු. අලලාහ් කවරකු සහමඟට යොමු කරන්නේ ද ඔහුට මූලා කරන්නකු නොමැති. ඔහු කවරකු නොමඟට යොමු කරන්නේ ද ඔහුට යහම පෙන්වන්නකු නැත. නමුදුමට සුදුසුයා අලලාහ් හැර වෙනත් දවෙයකු නොමැති බවත් ඔහු ඒකීය බවත් ඔහුට කිසිදු හවුල කුරුවකු නොමැති බවත් මම සාක්ෂි දරමි. තවද සැබැවින්ම මුහම්මද් (සලලලලාහු අලයිහි වසලලම්) තුමා ඔහුගේ ගැත්තා බවත් ඔහුගේ ධර්ම දූතයාණන් බවත් මම සාක්ෂි දරමි.)

මේ සියලුම පසුව

අලලාහ් ආදම්ගේ දුරුවන් වන මිනිස් වර්ගයා ව තමන්ගේ බොහෝ මැවීමවලට වඩා උසස් කොට ගුරුත්වයට පත් කළේය. උත්තරීතර අලලාහ් මසෙගේ පැවසිය. “සැබැවින්ම අපි ආදම්ගේ දුරුවන් ගුරුත්වයට පත් කළෙමු.” (අල ශුස්රා: 70) මම සමූහයා ගෞරවයට පත් කිරීමට අමතරව ඔවුන් වෙත ඔහුගේ නබිවරුන් අතර සිටි ශරණීථිතම නබිවරයාණන් වන මුහම්මද් (සලලලලාහු අලයිහි වසලලම්) තුමාව පව්වේය. එමෙන්ම ඔහුගේ විශිෂ්ටතම සුසතකය වන මහඟු අල කුර්ආනය ඔවුන් වෙත පහළ කළේය. ඔහුගේ උසස්ම දහම වන ශුසලාමය ඔවුන් වනුවෙන් පිළිගන්නේය. උත්තරීතර අලලාහ් මසෙගේ පවසයි. “මිනිස් වර්ගයා වනුවෙන් බිහි කරන ලද ශරණීථිතම ජන

සමාජය බවට ඔබ පත් වූහ. ඔබ යහපත විධානය කරන්නෙහිය. අයහපත් වළක්වන්නෙහිය. අලොන්ව විශ්වාස කරන්නෙහිය. ආගම් ලේ ජනයා ද (එසේ) විශ්වාස කළේ නම් ඔවුන්ට එය යහපත් වනු ඇත. ඔවුන් අතර විශ්වාස කරන්නන් සිටින අතර ඔවුන්ගේ බහුතරයක් දනෝ පාපතරයෝය.”(ආලු ඉම්රාන්: 110)මිනිසා වන අලොන් පිරිනමා ඇති විශාලතම ආශිර්වාදය ඔහුට ඉස්ලාමය වන මග පෙන්වා ඒ මත ස්ථාවරත්වය ඇති කර එහි නීති හා පිළිවෙත් අනුව කටයුතු කිරීමේ අවස්ථාව පිරිනැමීමය. මෙම පොත පරාමාණයෙන් කුඩා වුවද ඉතා වැදගත් කථන බොහෝමයක් ඇතුළත් කර ඇත. යහමගට යොමු වූ නවකයකු ඔහු ඉස්ලාමයට පැමිණි පසු ප්රථමයෙන් දැනුවත් විය යුතු කථන මෙම මහඟු දහම පිළිබඳ ඉතා කඩිනමෙන් පහදා දෙන ක්රමයකින් හදාරනු ඇත. ඔහු ඒවා වටහා ගෙන ඒවා අපේක්ෂා කරන දෑ ක්රියාවට නංවන විට දැනුම සම්බන්ධ නම පරමාධිපති ගැනත් ඔහුගේ නබි මුහම්මද් (සලලෙලාහු අලයින් වසලෙම) ගැනත් ඔහුගේ ඉස්ලාම දහම ගැනත් වැඩියෙන් යමක් දැන ගැනීමට පළෙඹේ. පසුව ඉතා පැහැදිලිව දැනුවත්ව උත්තරීතර අලොන් නමැයි. ඔහුගේ හදවත තැන්පත්භාවයට පත්වයේ. නැමදුම් ඉටු කිරීමෙන් හා අලොන්ගේ නබිවරයා වන මුහම්මද් (සලලෙලාහු අලයින් වසලෙම) නුමාගේ පිළිවන අනුගමනය කිරීම නුලින් උත්තරීතර අලොන්ට සම්ප වමේන් ඔහුගේ විශ්වාසය වැඩි කර ගනී.

මෙම පොතෙහි සෑම වචනයක් නුලම සමෘද්ධිය ලබා දෙන මෙන් ද එමගින් ඉස්ලාමයට හා මුස්ලිම්වරුන්ට සහ සලසන මෙන් ද දෙවියන්ගේ තාප්තිය උදෙසා අවංකව මයෙ පිළිගත්වන මෙන් ද මුස්ලිම්වරුන් අතර පිවිසීම සිටින්නන්ට මෙන්ම මියගිය ඇත්තන්ටත් එහි ප්රතිඵල පිරිනමන මෙන් ද මම අලොගෙන් ප්රාර්ථනා කර සිටිමි.

අපගේ නබි මුහම්මද් නුමාණන් හා එනුමාගේ පවුලේ උදවිය මෙන්ම හිතමිතුරන් සියලු දෙනාට අලොන් ආශිර්වාද කරන්නා.

මුහම්මද් ඉබ්නු අම්-පයේබා අම්-සුන්නි

හිජ්රි 2/11/1441.

මාගේ පරමාධිපති අලොන් වේ.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත:“මිනිසුනි, නුඹලා හා නුඹලාට පෙර වාසය කළ උදවිය මැවූ නුඹලාගේ පරමාධිපතිට නැමදුම් කරනු.

(එමඟින්) තුමලාට අලලාන් කරෙහි බැතිමත් විය හැකි ය.”(අල
බකරා:21)උත්තරිතර ඔහු මසෙයේ පවසා ඇත:“ඔහු අලලාන්ය. ඔහු
හැර නැමදුමට සුදුසු වනෙත් දවෙයකු නැත.”(අල හ්පර: 22)උත්තරිතර
ඔහු මසෙයේ පවසා ඇත:“ඔහු වැනි කිසිවකුත් නැත. තව ද ඔහු සර්ව
ශරාවක හා සර්ව නිරික්ෂක වේ.”(අෂ් සුරා: 11)

අලලාන් වන ඔහුය මාගයේ පරමාධිපති. එමනේම සියලු දැහි පරමාධිපති.
ඔහු රජුය, මැවුම්කරුය, පරෝෂිකය, සියලු දෑ සැලසුම් කරන්නාය.

• නැමදුමට සුදුසුයා වනුයේ ඔහු පමණය. ඔහු හැර වනෙත්
පරමාධිපතියකු නැත. ඔහු හැර වනෙත් දවෙයකු නැත.

• ඔහු විසින්ම තහවුරු කළ හා ඔහුගේ නබිවරයාණන් (සලලේලාහු
අලයහි වසලෙම) විසින් තහවුරු කළ අලංකාර නාම හා විශිෂ්ඨ ගුණාංග
ඔහුට ඇත. ඒවා අලංකාරයේ හා පූර්ණත්වයේ උපරිමය සපුරා
ඇත. ඔහු මනේ කිසිවක් නැත. ඔහු සර්වශරාවකය. සර්ව නිරික්ෂකය.

ඔහුගේ අලංකාර නාම කිහිපයක්

අර්-රස්සාක්, අර්-රහ්මාන්, අල-කදිර්, අල-මලික්, අස්-සම්, අස්-සලාම්,
අල-බසිර්, අල-වකිල්, අල-කාලික්, අල-ලතිර්, අල-කාලි, අල-ගුරු.

අර්-රස්සාක්: තම ගැත්තන්ගේ හඳවන් හා ශරීර ශක්තිමත් කරවන
ඔවුන්ගේ ආහාර පරෝෂිණ සම්පත් තම භාරකාරත්වය යටතේ
පත්කර ගෙන සිටින්නා.

අර්-රහ්මාන්: සෑම දෙයක් මතම ඉමහත්යේ කුරුණා ගුණය වියාප්ත
කරන මහා කාරුණිකය.

අල-කදිර්: දුර්වලභාවයක් හෝ මන්දගාමිභාවයක් හෝ නොමැති
පූර්ණ බලය ඇත්තාය.

අල-මලික්: ශරීරේ ශ්ථිරත්වය, විශිෂ්ඨ පාලනය හා මනා සැලසුම යනාදි
ගුණාංගවලින් වර්ණනා කෙරුණු අයකෙ. කිරිමයාත්මක වන සියලු දැහි
රජුය.

අස්-සම්: රහසේ හා පරිසිද්ධියේ හෝ වෝවා ඇසෙන හඬවල්
සියලු ශර්භණය කර ගන්නා.

අස්-සලාම්: සියලු අඩු පාඩු, පීඩා හා කැලැල්වලින් නොර තැනැත්තා.

අලංකාරය: සෑම කුසලකම්ම එය සියලුම හා කුඩා වුව ද තම බලමනේ ආවරණය කර සිටින්නා. සියලු දෑ ගැන මනා බලමනින් බලන ඒ ගැන තොරතුරු නිරීක්ෂණය කරන එහි අභියාසාතරය වනෙ එහි බලන්නා.

අලංකාරය: තම මැවීමට පමුණු සම්පත් පිරිනැමීමෙන් භාරකාරත්වය දරන්නා. එමෙන්ම ඔවුන්ගේ යහපත වෙනුවෙන් ඔවුන් මත කිරීමා කරන්නා. ඔහුගේ ආදරයට පාත්රවන්නගේ භාරකාරත්වය දරන්නා. ඔවුන්ට පහසුකම් සලසන්නා. සියලු කටයුතු ඔවුන්ට සැහිමට පත් කරන්නා.

අලංකාරය: වස්තූන් ඇති කරන්නා. පූර්ව උදාහරණයකින් තොරව ඒවා නිමැසීම කරන්නා.

අලංකාරය: තම ගැත්තන් ව ගණනාවක් කර ඔවුන්ට මනෝකමය පණිවිඩ ඔවුන්ගේ ඉලිච්ඡා ලබා දෙන්නා.

අලංකාරය: තම ගැත්තන්ට අවශ්‍ය වන සියලු දෑ පරිමාණවත් පරිදි පිරිනමන්නා, තවද වෙනත් අයගේ උපකාරයෙන් තොරව ඔහුගේ උපකාරය සැහිමට පත් කරවන, ඔහු තුළින් අනෙක් අයගේ අවශ්‍යතාවන්ගෙන් තොරභාවයට පත් කරවන්නා.

අලංකාරය: තම ගැත්තන්ගේ පාපකම්හි හානියෙන් ඔවුන් ආරක්ෂා කරන්නා, ඒ මත ඔවුන්ට දඩුවම් තොරකරන්නා.

මුසලිම්වරයා අලංකාරයේ අප්‍රම පුද්ගල මැවීම සහ ඔහුගේ පහසු කිරීම පිළිබඳව සිතන්නට ගනියි. ඒ අතරින් පිටින් තම පැවැත්මට පමුණු කිරීම සහ උන් තමන් මත යැපෙන තෙක් උන්ව රැකබලා ගැනීම යන කුසල ද ඇතුළත් ඒවායෙහි මැවුම්කරු සහ ඒවාට කුසලාව දක්වන්නා සුවිශ්‍යාකාරයකි. ඔහු එයට උපකාර කිරීමට සහ එහි සියලු දුර්වලතා සමඟ එහි තත්වය නිවැරදි කිරීමට සම් සාධකයක් සූදානම් කරවීම ද ඔහුගේ කුසලාවකි.

නබි මුහම්මද් නුමාණගේ (එතුමා කෙරෙහි අලංකාරයේ ශාන්තිය හා සමාදානය උදාවේවා)

උත්තරීතර ඔහු මසෙය් පවසා ඇත: “ඔබ අනුරිත වූ ධර්ම දුතයකු ඔබ වනෙ සැබැවින්ම පැමිණ ඇත. ඔබ දුෂ්කරත්වයට පත්වීම ඔහු වනෙ බැඳුරුමය. ඔහු ඔබ කරෙහි (ඔබගේ විශ්වාසය පිළිබඳ) සනුටු වන්නෙයි. දේව විශ්වාසවත්තයින් පිළිබඳ සනෙහෙවෙන්න වූ අතිශය කාථුණිකය.” (අත්-තව්බා 128) උත්තරීතර ඔහු මසෙය් පවසා ඇත: “අපි ඔබ ලෝවැසියනට දයාවක් ලෙස මිස නොඑව්වෙමු.” (අල් අත්බියා: 107)

කඳුණාව, ත්සාගගිලබව සහ මුහම්මද් (සල්ලේලාහු අලයින් වසල්ලේ) තුමා.

ඔහු මුහම්මද් ඉබ්නු අබ්දුලලාහ්ය. (එතුමාට අල්ලාහ් ශාන්තිය හා සමාදානය ආශිර්වාද කරන්නවා!) එතුමා තබ්වරුන් හා දුතවරුන්ගේ අවසාන මුදරාවයි. උත්තරීතර අල්ලාහ් එතුමාණන්ව ඉස්ලාම් දහම සමඟ මුළු මිනිස් සංහතියටම එව්වේය. එය එතුමා ඔවුනට යහපත පෙන්වා දෙනු පිණිසය. ඒ අතරින් වඩාත් වැදගත්ම කඳුණ වනුයේ ‘තව්හිද්’ හවෙත් ඒක දේව වාදයයි. එමනේම අයහපත් දයෙින් ඔවුන් වළක්වාලනු පිණිසය. ඒ අතරින් වඩාත් බරපතලම දෑ වනුයේ ‘මිරික්’ හවෙත් අල්ලාහ්ට ආදේශ කිරීමයි.

එතුමා නියෝග කළ දැහි එතුමාට අවනත වීමත්. එතුමා දන්වා සිටි දැහි එතුමාට සහතික කිරීමත් එමනේම එතුමා කවර කඳුණක් තහනම් කොට ඉන් වළක්වා ඇත්තේ ද ඉන් වැළකි සිටීමත් අනිවාර්යය වන්නේය. එමනේම එතුමා ආගමානුගත කළ දෑ හැර වනේත් යම් දයෙකින් අල්ලාහ් නැමදුමට ලක් නොකළ යුතුය.

එතුමාගේ දුත පණිවිඩය හා එතුමාණන්ව පරෙ සිටි සියලු තබ්වරුන්ගේ දුත පණිවිඩය වූයේ අල්ලාහ්ට කිසිදු හවුලකඳුවකු සම්බන්ධ නොකොට ඔහුට පමණක් නැමදීම සඳහා ඇරයුම් කිරීමයි.

තබ් තුමාණන්ගේ ගුණාංග සමහරක්

සත්යතාව, කඳුණාව, රිස්සීම, ඉවසීම, ධරේරියය, ත්සාගගිලබව, යහපත් චරිතය, සාධාරණය, තිහනමාතිබව හා සමාව දීම.

ශුද්ධ වූ අල් කුර්ආනය මාගේ පරමාධිපතිගේ වචනයයි.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත: “අහෝ මිනිසුනි! නුඹලාගේ පරමාධිපතිගෙන් සාධකයක් පැමිණ ඇත. තවද නුඹලා වනෙ පැහැදිලි ආලෝකයක් අපි පහළ කළමු.” (අන් නිසා: 174)

යුද්ධ වූ අලි කුර්ආනය උත්තරීතර අලිලාන්ගේ වචනයයි. එය ඔහුගේ නබි මුහුම්මද (සලලිලානු අලියානි වසලිලම්) නුඹා වනෙ පහළ කළේ මිනිසා අන්ධකාරයන්ගෙන් ආලෝකය වනෙ බැහැර කොට සිටින මාර්ගය වනෙ ඔවුනට මග පෙන්වීමටය.

කවරකුළු එය පාරායනය කරන්නේද ඔහුට මහඟු තිලිණ හිමි වනු ඇත. කවරකුළු එහි මගපෙන්වීම අනුව කිරියා කරන්නේද ඔහු ශක්තිමත් මාර්ගයක ගමන් කරනු ඇත.

ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ මා දැන ගැනීමට කැමති.

එහිමාණේ (සලලිලානු අලියානි වසලිලම්) පවසා සිටියහ: “කරුණු පහතින් මත ඉස්ලාමය ගොඩනැගී ඇත. එනම් නැමදුමට සුදුසුයා අලිලාන් හැර වනෙන් දවෙසනු නොමැති බවත් සැබැවින්ම මුහම්මද අලිලාන්ගේ දුතයාණන් බවත් සාක්ෂි දැරීම, සලාතය විධිමත්ව ඉටු කිරීම, සකාත් නිකුත් කිරීම, රම්ලාන් මාසයේ උපවාස ගිලිය රැකීම හා දේව නිවස වනෙ හජ් වන්දනාව දෙයින් කිරීම.”

ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග යනු සෑම මුස්ලිම්වරයකුම පිළිපැයිය යුතු අත්යාවශ්‍ය නැමදුම් වනේ. ඒවා අනිවාර්යය වන බව විශ්වාස කොට ඒ සියලු කිරියාවට නැංවීමෙන් මිස මිනිසාගේ ඉස්ලාමය වලංගු වන්නේ නැත. ඊට හේතුව සැබැවින්ම ඉස්ලාමය ඒවා මත ගොඩ නැගී ඇති බැවිණි. ‘අර්කානුලි ඉස්ලාම්’ ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් ලෙස ඒවා නම් කර ඇත්තේ ද එබැවිණි.

එම මූලිකාංගයන් මසෙගේයි:

පළමු මූලිකාංගය: නැමදුමට සුදුසුයා අලිලාන් හැර වනෙන් දවෙ කනෙකුළු නොමැති බවත් සැබැවින්ම මුහම්මද අලිලාන්ගේ දුතයාණන් බවත් සාක්ෂි දැරීම.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත: “එහෙයින් නැමදුමට සුදුසුයා අලිලාන් හැර වනෙන් දවෙ කනෙකුළු නොමැති බව ඔබ

දැනගන්න.”(මුහුම්මද්:19)තවදුරටත් උත්තරීතර අලලාහ් මසෙෝ
පරකාශ කරයි.“ඔබ අනුරින් වූ ධර්ම දුතයකු ඔබ වගෙ සැබැවින්ම පැමිණ
ඇත. ඔබ දුෂ්කරත්වයට පත්වීම ඔහු වගෙ බැඳුරුමය. ඔහු ඔබ කෙරෙහි
(ඔබගේ විශ්වාසය පිළිබඳ) සනුටු වන්නෙි. දෝව විශ්වාසවත්තයින්
පිළිබඳ සනෙහෙවෙන්න වූ අතිගය කාදුණිකය.”(අත්-තව්බා 128)

‘ලා ඉලාහ ඉලලෙලාහ්’ - අලලාහ් හැර වගෙන් දවේයකු නොමැති බව
සාක්ෂි දැරීමේ තෝරුම: අලලාහ් හැර තැමදුම ලබන සසෙ දෑ සත්යය
නොවන බවයි.

‘අත්ත මුහම්මද් රසූලෙලාහ්’ සැබැවින්ම මුහම්මද් අලලාහ්ගේ
දුතයාණන් බව සාක්ෂි දැරීමේ තෝරුම: එනුමා නියෝග කළ දැහි
එනුමාට අවනත වීමත්. එනුමා දන්වා සිටි දැහි එනුමාට සහතික කිරීමත්
එමනේම එනුමා කවර කදුණක් තහනම් කොට ඉන් වලක්වා ඇත්තේ ද
ඉන් වැළකී සිටීමත් එනුමා ආගමානුගත කළ දෑ හැර වගෙන් යම්
දෙයකින් අලලාහ් තැමදුමට ලක් නොවීමත්ය.

දවෙන මූලිකාංගය: සලාතය විධිමත්ව ඉටු කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මසෙෝ පවසා ඇත:“තවද ඔබ සලාතය විධිමත්ව ඉටු
කරන්න”(අල බකරා: 110)

සලාතය ඉටු කළ යුත්තෝ උත්තරීතර අලලාහ් ආගමානුගත කළ පරිදි
හා ඔහුගේ දුත මුහම්මද් (සලලෙලාහු අලයින් වසලෙම) නුමා අපට
ඉගැන් වූ පරිදි එය විධිමත්ව ඉටු කිරීමෙනි.

නුත්වන මූලිකාංගය: සකාත් නිකුත් කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මසෙෝ පවසා ඇත:“ඔබ සකාත් පිරිනමන්න.”(අල
බකරා: 110)

මුස්ලිම්වරයාගේ විශ්වාසය තහවුරු කිරීමට පරික්ෂණයක් ලෙසින් ද
ඔහුගේ පරමාධිපති ඔහුට ආශිර්වාද කළ සම්පත් සඳහා ඔහු ඔහුට
කෘතඥතාව දැක්වීමක් ලෙසින් හා දුගි දුප්පතුන් හා අවිශ්වාසතාවෙන්
පලෙන්නන්ට උපකාරයක් ලෙසින් ද අලලාහ් සකාත් අනිවාර්යය කර
ඇත.

සකාත් පිරිනැමීම සුදුසුසන්නට පිරිනැමීමෙන් ඉටු කළ යුතු වේ.

එය නියමිත ප්රමාණයක් ලබා ඇති විටකෙ එම ධනයෝ අනිවාර්යයෙන් දිය යුතු වගකීමක් වන්නේය. හුදෙක් වූ අලි කුර්ආනයේ අලිලාන් මනෙහි කළ පාර්ශව අවකට එය දෙන ලැබේ. ඔවුන් අතරින් 'මකිර' හවෙත් දිලිඳා සහ 'මිස්කිත්' හවෙත් දුගියා ඇතුළත්ය.

එය ඉටු කිරීම තුළ දයානුකම්පාව හා සනෙහෙස ඉස්මතු වීම, මුස්ලිම්වරයාගේ ගුණාංග හා ඔහුගේ සම්පත් පිරිසිදු කිරීම, දිලිඳු හා දුප්පත් ජනයා තෘප්තියට පත් කිරීම, මුස්ලිම් සමාජයේ තනි පුද්ගලයින් අතර සහෝදරත්වයේ හා මිත්රත්වයේ බැඳීම ශක්තිමත් කිරීම යනාදිය පවතී. එහෙයින් ධර්මිෂ්ඨ මුස්ලිම්වරයා එය තමාගේ යහපත්කම පිටතට ගෙන එන අතර එය ඉටු කිරීමෙන් සනුටු වන්නේ අන් අයගේ සනුටු නිසාය.

රන්, රිදි, මුදල තෝට්ටු, ලාහ බලාපොරොත්තුවෙන් වලඳාම සඳහා සූදානම් කර ඇති වියාපාරික හාණ්ඩ යනාදි සකාන් වස්තුවෙන් නියමිත ප්රමාණය ලබා පූර්ණ වසරක කාලයක් ගත වූ විට ඉන් නිකුත් කරනු ලබන්නේ 2.5%කි.

එසේම ගොවිපළ සතුන් (ඔටු, ගව හා එළුවන්) උන්ගේ හිමියා උන්ට ආහාර දීමෙන් තොරව වසරකට වැඩි කාලයක් මහපොළොවේ තණ බුදින විට උන්ගෙන් නියමිත සංඛ්‍යාවක් කවරකු සනුටු ඇත්තේ ද ඔහුද සකාන් පිරිනැමීම අනිවාර්යය වේ.

එමෙන්ම මහපොළොවෙන් හට ගැණෙන ධාන්ය, පළතුරු, බණිජ ද්රව්ය හා නිධන් වස්තුවල ද ඒවා නියමිත ප්රමාණයක් ලබා ඇති විටකෙ සකාන් දීම අනිවාර්යය වේ.

සිව්වැනි මූලිකාංගය: රමලාන් මාසයේ උපවාසය රුකීම.

උන්තරිතර ඔහු මසෙයේ පවසා ඇත: "අහෝ! විශ්වාස කළවුනි, නුඹලා බැතිමත් විය හැකි වනු පිණිස නුඹලාට පරෙ වූවන් කරෙහි අනිවාර්යය කරනු ලැබුවාක් මෙන් නුඹලා කරෙහි ද උපවාසය අනිවාර්යය කරනු ලැබීය." (අලි බකරා: 110)

රමලාන් යනු හිජ්රි දින දර්ශනය අනුව නව වැනි මාසයයි. එය මුස්ලිම්වරුන් ගරුබුහුමන් කරන මාසයකි. වසරේ සසෙ මාසවලට වඩා විශේෂිත ස්ථානයක් මයෙට හිමිය. එම මාසය පුරාවටම උපවාසයේ යදීම ඉස්ලාමයේ පස්මහා මූලිකාංග අතරින් එකකි.

රමලාන් මාසයේ උපවාසය රුකිම යනු: අලුයම උදාවේ සිට හිටු අවරට යන තෙක් සමෘද්ධිමත් රමලාන් මාසයේ දින පුරාවටම ආහාර පාන ලිංගික ඇසුර හා උපවාසය අවලංගු කරන දෑ යනාදියෙන් වැළකී සිටීමයි.

පස්වන මූලිකාංගය: යුද්ධ වූ අලලාන්ගේ නිවස වනෙ හප් ඉටු කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මසෙයේ පවසා ඇත: “තවද අලලාන් වනුවනේ එම ගෘහයෙහි හප් ඉටු කිරීම ඒ වනෙ යෑමට මගක් ඇති ජනයා වනෙ පැවරුණු වගකීමකි.” (ආලු ඉමරාන්: 97) හප් ඉටු කිරීම යනු ආයු කාලය තුළ එක් වරක් හෝ ඒ සඳහා ගමන් පහසුකම් ඇති උදවසට නියම වූවකි. එනම් නියමිත කාලයක් තුළ නියමිත නැමදුම් කතොටසක් ඉටු කිරීම සඳහා මක්කාවගේ පිහිටි යුද්ධ වූ නිවස හා යුද්ධ වූ ස්ථාන අරමුණු කරගනිමින් වන්දනාවේ යෑමයි. තබ් (සල්ලේලාහු අලයින් වසල්ලම්) නුමාණන් හා එනුමාණන්ට පරෙ සිටි සසෙ තබ්වරුන් ද හප් ඉටු කර ඇත. යුද්ධ අල කුර්ආනගේ අලලාන් දන්වා ඇති පරිදි හප් සඳහා ජනයා ඇරයුම් කරන මනේ ඉබරාහිම් අලයින් සලාම් තුමාට අලලාන් නියමෝග කර ඇත. ඔහු මසෙයේ පවසයි: “තවද හප් ගැන ජනයා අතර තුම නිවේදනය කරනු. ඔවුහු පා ගමනින් ද යුර බැහැර ස්ථානයන්හි සිට පැමිණෙන වැහැරී ගිය සෑම ඔවුවකු මත හිඳ ද තුම වනෙ පැමිණෙයි.” (අල හප්: 27)

‘ජමාන්’ හටෙත් විශ්වාසයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ ඔබ දන්නවාද?

ජමානය පිළිබඳ තබ් (සල්ලේලාහු අලයින් වසල්ලම්) නුමාගනේ විමසන ලදි. එවිට එනුමාණන් මසෙයේ පැවසිය. “අලලාන් පිළිබඳවත් ඔහුගේ මලක්වරුන්, ඔහුගේ දහම්, ඔහුගේ යුතවරුන් හා අවසන් දිනය පිළිබඳ ඔබ විශ්වාස කිරීම හා පරෙ නියමය පරිදි එහි හතොදි තරක සිදුවන බවත් ඔබ විශ්වාස කිරීමයි.” ජමානයේ මූලිකාංග යනු සෑම මුස්ලිම්වරයකුම අනිවාර්යයෙන් පිළිපැයිය යුතු හදවත් හා බැඳුණු නැමදුම්ය. එය විශ්වාස කිරීමෙන් තොරව මිනිසාගේ ඉස්ලාමය වලංගු වන්නේ නැත. ‘අර්කානුලි ජමාන්’ විශ්වාසයේ මූලිකාංග යනුවෙන් තම කරනු ලබ ඇත්තේ එබැවිණි. ඒ අතර හා ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග අතර පවතින වෙනස: සැබැවින්ම ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග යනු සාක්ෂි දකෙ පැවසීම, සලාත් ඉටු කිරීම, සකාත් නිකුත් කිරීම වැනි තම ශරීර අවයව තුළින් මිනිසා ඉටු කරන බාහිර ක්‍රියාකාරකම්ය. ජමානයේ මූලිකාංග

යනු අලලාහ්ව විශ්වාස කිරීම ඔහුගේ ආගම් හා ඔහුගේ දූතවරු විශ්වාස කිරීම වැනි තම හඳවන තුළින් මිනිසා ඉටු කරන අභියන්තර කිරී යාකාරකමය.

ඊමානය හා එහි තේරුම වටහා ගැනීම: අලලාහ් පිළිබඳවත් ඔහුගේ මෙකිවරුන්, ඔහුගේ ආගම්, ඔහුගේ දූතවරුන්, අවසන් දිනය හා තම යහපත මනේම අයහපත පරෙ නියමය අනුව සිදුවන බව හඳවන තිරසාර ලයෙන් තහවුරු කිරීම දේව දූතයාණන් ගෙන ආ එනුමාගේ ප්රායෝගයේ පැවති 'ලා ඉලාහ ඉලෙලාහු' යැයි පැවසීම, අලලාහ් භූර්ආනය කියවීම, තස්බිහ් පැවසීම, තහලිල පැවසීම, අලලාහ්ව ප්රශංසා කිරීම වැනි වාචික සියලු දෑ අනුගමනය කිරීමයි.

එමනේම සලාත් ඉටු කිරීම, හජ් වන්දනාව, උපවාසය වැනි බාහිර අවයව තුළින් හා අලලාහ්ව ආදරය කිරීම ඔහුට බිය වීම ඔහු කෙරෙහි සියලු ගාර කිරීම හා ඔහුට අවංක වීම යනාදි හඳවන හා බැඳුනු අභියන්තර අවයව තුළින් කිරීයාවනේ පනේවා දුන් සියලු දෑ අනුගමනය කිරීමයි.

මේ සියලු සමාලෝචකයින් විසින් සංමිප්ත කොට මසෙය් හඳුන්වා දී ඇත. හඳවතින් විශ්වාස කිරීම, මුවින් ප්රකාශ කිරීම, ශරීර අවයව තුළින් කිරීයා කිරීම අවනත වීම තුළින් වැඩිවයේ පාපකම් තුළින් අඩු වයේ.

පළමු මූලිකාංගය: අලලාහ්ව විශ්වාස කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මසෙය් පවසා ඇත: “සැබැවින්ම විශ්වාස කළෝ වනුයේ අලලාහ්ව විශ්වාස කළවුන්ය.” (අන්-නූර්: 62)

අලලාහ්ව විශ්වාස කිරීමෙන් අපෝක්ෂා කරනුයේ ඔහුගේ පාලනත්වය ඔහුගේ දේවත්වය හා ඔහුගේ නාම හා ගුණාංග විෂයයන්හි ඔහු ඒකීයත්වයට පත් කිරීමයි. පහත සඳහන් කල්ලු ද එය ඇතුළත් කර ගනි.

සුවිශ්වද උත්තරීතරයාණන්ගේ පැවැත්ම විශ්වාස කිරීම.

සුවිශ්වද උත්තරීතරයාණන්ගේ පරිපාලනය විශ්වාස කිරීම. සැබැවින්ම සෑම දයෙකම හිමිකරු ඔහු බවත් ඔහු එහි මැවුමකරු එහි පෝෂක හා එහි සැලසුමකරු වන බවත් විශ්වාස කිරීම.

ඔහුගේ දේවත්වය විශ්වාස කිරීම. සැබැවින්ම නැමැත්තා සුදුසු ඔහු බවත් ඒ කිසිවක ඔහුට කිසිදු හවුලකරුවකු නොමැති බවත් විශ්වාස කිරීම. ඒ අතරින් සලාතය, පිරාර්ථනාව, භාරය, සත්ව කැපය, උදව් පැතිම, ආරක්ෂාව පැතිම හා ඒ හා සමාන අනෙකුත් සියලුම නැමැත්තා ඊට ඇතුළත් වේ.

අලෝභය ඔහු ගැන තහවුරු කළ මනේම ඔහුගේ නබිවරයා (සලලේලානු අලයින් වසලේම) ඔහු ගැන තහවුරු කළ ඔහුගේ උසස් ගුණාංග හා අලංකාර නාමයන් විශ්වාස කිරීම. ඔහු ගැන ඔහු පිරි නිකිපෝපි කළ මනේම ඔහුගේ නබිවරයා (සලලේලානු අලයින් වසලේම) ඔහු ගැන පිරිනිකිපෝපි කළ නාම හා ගුණාංග පිරිනිකිපෝපි කිරීම. සැබැවින්ම ඔහුගේ නාම හා ගුණාංග පුරුණත්වයේ හා අලංකාරයේ උපරිමයට ළඟා වූ නාම හා ගුණාංග බවත් ඔහු මනේ සමාන කිසිවක නැති බවත් ඔහු සර්ව ශරාවක හා සර්ව නිරිකිපක බවත් විශ්වාස කිරීම.

දෙවන මූලිකාංගය: මලකිවරුන් පිළිබඳ විශ්වාස කිරීම.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත: “අහස් හා මිනිසා මුලින් උත්පාදනය කළා වූ ද දෙක තුන සතර බැගින් පියාපත් සතු මලකිවරුන් දැනගත් බවට පත් කළා වූ අලෝභයටම සියලු පිරිශයා. ඔහු මැවීම තුළ තමන් අභිමත අනුව වැඩ කරනු ඇත. නියත වශයෙන් අලෝභය සියලු දෑ කෙරෙහි අති බලසම්පන්නය.” (ආතිර්: 1)

සැබැවින්ම මලකිවරුන් පාරගෝත්තික ලෝකයක් බවත් ඔවුන් අලෝභයෙන් ගැන්වීම් බවත් ඔහු ඔවුන් අලෝකයෙන් මවා ඇති බවත් ඔහුට අවනත යටත් විජිතයක් බවට පත් කර ඇති බවත් අපි විශ්වාස කරමු.

ඔවුන් අති විශාල මැවීමකි. ඔවුන්ගේ බලය හා ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව උත්තරීතර අලෝභය හැර වෙනත් කිසිවකු නොදනී. ඔවුන් අතරින් සෑම කෙනෙකුම උත්තරීතර අලෝභය නියම කළ ඔවුනටම ආවේනික ගුණාංග, නාම හා රාජකාරීන් ඇත.

තුන්වන මූලිකාංගය: දේවය ගරුත්ව - ආගමි පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත: “අපි අලෝභය ව විශ්වාස කළමු. තව ද අප වනෙ පහළ කළ දෑ ද ඉබ්‍රාහිම ඉස්මාඊල් ඉස්හාක් යැකුබ් හා අසාන් (හවෙත් ඔවුන් ගේ පරපුර) වනෙ පහළ කළ දෑ ද මුසා හා ඊසා වනෙ පිරිනිමනු ලැබූ දෑ ද තම පරමාධිපතිගෙන් නබි වරුන්ට පිරිනිමනු

ලැබූ දෑ ද විශ්වාස කළමු. ඔවුන් අනුරිත් කිසිවක් අපි වෙත
නතොකළෙමු තව ද අපි ඔහු ව අවනත වුවෝ වමු. යැයි නුඹලා
පවසනු.”(අල බකරා :136)

දිව්‍ය ගරුත්ව සියලු අලලාන්ගේ වචන බව ස්ථිර ලෙස සහතික කිරීම.

සැබැවින්ම ඒවා කිරිමත් අලලාන් වෙතින් ඔහුගේ දුතවරුන් මත;
ඔහුගේ ගැත්තන් වන; පැහැදිලි සත්‍ය සමග පහළ කරනු ලැබූ දෑ
බවත් සහතික කිරීම.

සැබැවින්ම අලලාන් ඔහුගේ නබි මුහුම්මද (සල්ලේලානු අලයිති වසල්ලම්)
නුමාව මුළු මිනිස් සංගතිය වනෙ ඵ්විමනේ පරෙ පැවති සසු ආගමික
පිළිවෙතේ ඵනුමාගේ පිළිවෙතේ නුලිත් වනෙස් කරන ලදි. සසු දිව්‍ය
ගරුත්ව මත ආධිපත්‍යය දරන්නක් ලෙසත් ඒවා වනෙස් කරන්නක්
ලෙසත් ශුද්ධ වූ අල කුර්ආනය ඔහු පත් කලේය. ශුද්ධ වූ අල
කුර්ආනය වනෙස් කිරීමෙන් හෝ විකෘති කිරීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමේ
වගකීම අලලාන් දැරුවේය. උන්නර්තර අලලාන් මසෙත් පරාකාශ
කරයි:“නියත වශයෙන්ම මම උපදෙස පහළ කලේ අපය. තවද නියත
වශයෙන් අපි ඵනි ආරක්ෂකයෝ වමු.”(අල හිජ්ර: 9)ඊට හේතුව
සැබැවින්ම මිනිස් සමූහයා වනෙ ඵවන ලද අල කුර්ආනය අලලාන්ගේ
ගරුත්ව අනරිත් අවසන් ගරුත්වය වන බැවින් ද ඔහුගේ නබි මුහුම්මද
(සල්ලේලානු අලයිති වසල්ලම්) නුමා දුතවරුන් අනරිත් අවසන් දුතයාණන්
වන බැවින් ද ඉස්ලාම් දහම ලොව අවසන් හෝරාව දක්වා පවතින
මිනිසා වනෙවනේ අලලාන් පිළිගත් දහම වන බැවින් ද වේ. උන්නර්තර
අලලාන් මසෙත් පරාකාශ කරයි:“නියත වශයෙන්ම අලලාන් අබියස දහම
වනුයේ ඉස්ලාමයයි”(ආලු ඉම්රාන්: 19)

අලලාන් තම ගරුත්වයේ සඳහන් කර ඇති දිව්‍යමය ගරුත්ව වනාහි:

ශුද්ධ වූ අල කුර්ආනය: මසෙ තම දුත මුහුම්මද (සල්ලේලානු අලයිති
වසල්ලම්) නුමා වනෙ අලලාන් පහළ කලේය.

අත්-තව්රාත් (වෝරාව): මසෙ තම දුත මුසා (අලයිතිස් සලාම්) නුමා
වනෙ අලලාන් පහළ කලේය.

අල- ඉන්පිල (තව ගිවිසුම): මසෙ තම දුත ඊසා (අලයිතිස් සලාම්) නුමා
වනෙ අලලාන් පහළ කලේය.

අස්-සබ්බර්: මයෙ තම දුත දාවුද (අලයින්සි සලාම්) නුමා වනෙ අලලාන් පහළ කළේය.

ඉබ්රා-හිමගේ දිවිය ලේඛන: මයෙ තම දුත ඉබ්රාහිම (අලයින්සි සලාම්) නුමා වනෙ අලලාන් පහළ කළේය.

සිව්වන මූලිකාංගය: දුතවරුන් පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත: “සැබැවින් ම අපි සෑම සමාජයකට ම ‘අලලාන් දවෙදාණන් තමදින්න. තාගුත් (අලලාන් හැර තමදිනු ලබන අනෙක් දෑ) වලින් ඇත් වී සිටින්න’ යනුවෙන් (ජනයාට දෝශනා කිරීම පිණිස) දෝව දුතවරයකු යවා ඇත්තෙමු.” (අන්-නභල්: 36)

සැබැවින්ම කිසිදු හවුලකරුවකු නොමැති අලලාන්ට පමණක් නැමදුම් කිරීමටත් ඔහු හැර නැමදුම් ලබන දෑ පිරිනිසා: පි කිරීමටත් ජනයා ඇරයුම් කරන දුතයකු සෑම සමාජයක් වනෙම අලලාන් එවා ඇති බව සිටීර ලෙස තහවුරු කිරීම.

ඔවුන් සියලු දෙනාම දෝව ගැන මිනිසුන් වන බවත් ඔවුන් සත්යවාදීන් මනෙම තහවුරු කරන්නන් බවත් වඩාත් බැතිමත් මනෙම විශ්වාසවන්තයින් බවත් මඟ පෙන්වන මනෙම මඟ ලැබුවත් බවත් ඔවුන්ගේ සත්යතාව නිරූපණය කිරීමට ප්රාතිහාර්යයන් නුලින් අලලාන් ඔවුන් ශක්තිමත් කර ඇති බවත් ඔවුන්ට කවර කල්හිත් අලලාන් එව්වෝ ද සියලු ඔවුන් දන්වා සිටි බවත් සැබැවින්ම ඔවුන් සියලුෝම පැහැදිලි සත්යය මත හා පැහැදිලි යහමන මත පිහිටි බවත් විශ්වාස කිරීම.

ඔවුන්ගේ ආරම්භකයා සිට ඔවුන්ගේ අවසානය දක්වා ආගමික මූල ධර්මයන්හි ඔවුන්ගේ ඇරයුම එකගත්වයෙන් පිහිටිය. එය සර්වබලධාරී නිර්තිමත් අලලාන්ව නැමදුමකට ඒකීය කරණය කිරීම හා ඔහුට ආදේශ කිරීමෙන් තොර වීමය.

පස්වන මූලිකාංගය: අවසන් දිනය පිළිබඳ විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත: “අල්ලාහ් වූ ඔහු හැර නැමදුමට දවෙදකු නොමැත. එහි කිසිදු සැකයක් නොමැති මෙවූන් කරෙතේ නැගිටුවනු ලබන දිනය වනෙ ඔහු නුඹලා ව එකතු කරනු ඇත. අලලාන්ට වඩා කතාවනේ සත්යය වන්නේ කවරකු ද?” (අන්-නිසා: 87)

මිනිසාගේ මරණය, යළි අවදි කිරීම, එක්රැස් කිරීම, මැදිහත් වීම, නූලාව, විනිශ්චය, ස්වර්ගය නිරය හා අවසාන දිනය හා සම්බන්ධ වනේ දැ මේ අපගේ පරමාධිපතියාණන් ඔහුගේ ශුද්ධ භරතථයේ දන්වා ඇති එමනේම අපගේ තබී මුහුම්මද (සලලෙලානු අලයිති වසලෙම්)නුමා අප වනෙ පවසා ඇති අවසන් දිනය හා සම්බන්ධ සියලු දෑ තිරසාර ලෙස තහවුරු කිරීම.

හයවන මූලිකාංගය: යහපත හා අයහපත පරෙ නියමය අනුව සිදුවන බව විශ්වාසය.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත:“සැබැවින්ම අපි සෑම සයෙක්ම මවා ඇත්තේ පරෙ නියම කළ පරමාණයකට ය.”(අළු කමර්: 49)

මලෙටාව මැවීමවලට සිදුවන සිදුවීම් සියලුම අලලාහ්ගේ දැනුම ඔහුගේ නියමය ඔහුගේ සැලසුම මත පමණක් සිදුවන බව විශ්වාස කිරීම. එහි ඔහුට කිසිදු හවුලකරුවකු නැත. මමෙ නියමයන් මිනිසා මැවීමට පරෙම ලියනු ලැබ ඇත. එමනේම සැබැවින්ම මිනිසාට මතයට හා කැමැත්තට ඉඩ ඇති බවත් සැබැවින්ම ඔහු යථාර්ථය මත පදනම් ව ඔහුගේ කිරියාවන් සිදු කරන නමුත් ඒ සියලුම අලලාහ්ගේ දැනුමෙන් කැමැත්තෙන් හා අභිමතයෙන් බැහැර වන්නේ නැත.

පරෙ නියමය පිළිබඳ විශ්වාසය මට්ටම් හතරක් මත පවතී. ඒවානම්:

පළමුව: සිව් දසෙක් වටවුනු අලලාහ්ගේ පූර්ණ දැනුම ගැන විශ්වාසය.

දෙවැන්න: මළවුන් කරෙතේ නැගිටුවනු ලබන දිනය දක්වා සිදුවන්නට නියමිත සෑම දසෙක් පිළිබඳවම අලලාහ් ලියා ඇති බවට විශ්වාසය.

නුන්වැන්න: අලලාහ්ගේ බලවත් අභිමතය හා ඔහුගේ පූර්ණ බලය ගැන විශ්වාසය. එහෙයින් ඔහු අභිමත කළ දෑ සිදු විය. ඔහු අභිමත නොකළ දෑ සිදු නොවීය.

සිව්වැන්න: සැබැවින්ම අලලාහ් සියලු දැනි මැවුම්කරු බවත් ඔහුගේ මැවීමිනි කිසිදු හවුලකරුවකු නොමැති බවත් විශ්වාස කිරීම.

වූලු පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිමි.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත:“සැබැවින්ම අලලාහ් පාපක්ෂමාවේ නිරත වන්නන් පරිය කරයි. එමනේම පිරිසිදුව

සිටින්නන්වද පිරිස කරයි.”(අලංකරා: 22)මුහුණමද නබි (සල්ලේලානු අලංකි වසල්ලේ) නුමාණන් මසෙය් පවසා සිටියහ:“ඔබ මා මලෙසෙ වුළු ගන්නා කර්මයට වුළු (අර්ධස්නානය) කරන්න.”සලාතයේ අති වැදගත් කුණු අතරින් ඊට පෙර පිරිසිදුවීම අලලාන් ආගමානුගත කළේය. එමනේම එය වලංගු වීමට කොන්දේසියක් බවට ද එය පත් කළේය. එය සලාතයේ යනුරයි. එහි මහිමයන් පිළිබඳ දැනුවත් වීම, සලාත් ඉටු කිරීම සඳහා හඳවන විවෘත කරනු ඇත.මුහුණමද නබි (සල්ලේලානු අලංකි වසල්ලේ) නුමාණන් පවසා සිටියහ:“පිරිසිදු කම දේව විශ්වාසයේ අවකි... සලාතය ආලෝකයයි.”තවත් විටකෙ නබි (සල්ලේලානු අලංකි වසල්ලේ) නුමාණයේ මසෙය්ද පැවැසූහ.“කවරකෙ වුළු ගෙන එම ධර්මවනය ඔහු නිසි ලෙස සිදු කළේ ද ඔහුගේ ශරීරයෙන් ඔහුගේ පාපකම් ඉවත්ව යනු ඇත.”

ආධ්‍යාත්මික වශයෙන් වුළු ගෙන පිරිසිදු වී හෞතික වශයෙන් මමෙ නැමුණු ඉටු කරමින් අල්ලාහ්ට අවංකව නබි (සල්ලේලානු අලංකි වසල්ලේ) නුමාගේ මඟපෙන්වීම අනුගමනය කරන්නකු ලෙස ගැන්නා තම පරමාධිපති වන ඉදිරිපත් වයි.

වුළුහි අනිවාර්යය වන අවස්ථා:

- 1- පොදුවේ සලාතය සඳහා. එය අනිවාර්යය හෝ අනිවාර්ය හෝ වර්ධා එක සමානය.
- 2- කෘතෘතව වටා නවාත් කිරීම (වට වන්දනාව) සඳහා.
- 3- අල් කුර්ආනය ස්පර්ශ කිරීම සඳහා.

පිරිසිදු ජලයෙන් මම වුළු ගනිමි. ස්නානය කරමි.

පිරිසිදු ජලය යනු: අහසින් වැටෙන ජලය හෝ පොළොවෙන් උගත ජලයයි. එමනේම ජලයේ පිරිසිදුභාවය ඉවත් කරන කිසියම් බාහිර වස්තුවක් හෝ තුවෙත් එහි සහජ වර්ණය සුවය හා ගන්ධය යන ගුණාංග තුනෙන් එකකින් හෝ වනේසි නොවූ තත්ත්වයේ පවතින ජලයයි.

වුළු පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිමි.

අදියර 1: ‘නිසියන්’ හවෙත් වර්තනාව, එහි නියමිත ස්ථානය හඳවනයි. වර්තනාව යනුවෙන් අහඳසි කරනුයේ: කරන ලද නැමුණු කිරියාවලිය

උත්තරීතර අලලාභ වනෙ සම්ප වීම සඳහා සිදු කරන බවට හඳවනගේ
ස්ථාවරත්වය ගතොඩි නැගීමයි.

අදියර 2: දෛනික සමීක්ෂණය.

අදියර 3: කට සමීක්ෂණය.

කට සමීක්ෂණය යනු: කට තුළට ජලය යවා එය කලින්වා පසු ව පිටතට
බැහැර කිරීමයි.

අදියර 4: නාසය පිරිසිදු කිරීම.

නාසය පිරිසිදු කිරීම යනු: නාසයේ අග දක්වා හුස්ම මගින් ජලය
ඇදගෙන පිරිසිදු කිරීමයි.

පසුව අල-ඉස්තින්සාර් කිරීම: එනම් හුස්ම මගින් නාසය තුළ ඇති සම
හා රතොඩු බැහැර කිරීමයි.

අදියර 5: මුහුණ සමීක්ෂණය.

මුහුණේ සිමාව:

මුහුණ: මුහුණ සමීක්ෂණයට අදාළ ස්ථාන.

එහි සිමාව පලලින් - කණ සිට අනෙක් කණ දක්වා.

එහි සිමාව දිගින් - සුපුරුදු පරිදි හිස කසේ වැටෙන ස්ථානයේ සිට
නිකටේ අවසානය දක්වා අතර සිමාවය.

මුහුණ සමීක්ෂණයේදී එහි ඇති සියලුම සැහැල්ලු රෝම ආවරණය කළ
යුතු වේ. හනුව හා කන්මුල රෝම ද එසේය.

කන්මුල යනු හනුව හා කන්පහේන අතර වූ පර්දේශයයි.

හනුව යනු: හිස අභ්යන්තරයට පිවිසෙන කන් සිදුරට සමාන්තරව පිහිටන
තරො හිස අසල මත ඇති රෝම වේ. එයින් කන් නුසුදුසු දක්වා
බැස තිබේ.

එමෙන්ම මුහුණ සමීක්ෂණයේදී ස්නා රුඩුල මනුපිට හා ඉන් ඵලලමේන්
පවතින දෑ සමග මුලුමණින්ම ආවරණය වන ආකාරයෙන් සමීක්ෂණය
යුතුයි.

අදියර 6: දෛනික ඇගයීම් තුළ සිට ආරම්භ කර වැළඹීම දක්වා සමීක්ෂණය.

අන් සමීක්ෂණයේදී අතිවාරය සමාජය තුළට වැළඹීම ද ඇතුළත් වේ.

අදියර 7: හිස සම්පූර්ණයෙන්ම දකුණු සමග එකිනෙකා තුළින් අතින් පිරිමැදීම.

තම හිස ඉදිරියෙන් පටන් ගෙන එය ඔහුගේ පසුගලේ දක්වා ගෙන ගොස් පසුව නැවත ගෙන ඒමය.

ඔහුගේ දකුණු තුළ ඔහු ඔහුගේ දකුණුගලේ දකුණු ඇතුළු කරයි.

ඔහුගේ මහපට ඇගයීම් දකුණු ඔහුගේ කන් දකුණු මතුවීම තබා එමගින් කන මතුවීම පිට ද ඇතුළු කර පිරිමැදීම.

අදියර 8: දෙවන ඇගයීම් තුළටත් අරඹා වලලු කර දක්වා දෙවන සමීක්ෂණය. දෙවන සමීක්ෂණයේදී අතිවාරය සමාජය තුළට වලලු කරවීම දකුණු ඇතුළත් වේ.

වලලු කර යනු: පහළ කණ්ඩයෙන් නිරෝ පවතින අස්ථි දකුණු.

මෙම කපුණු තුළින් වලලු අවලංගු වී යයි.

1- මළ මුත්රාව, වාතය, ශුක්රාණු, මැලියම් වැනි දෑ හුද හා ලිංග මාර්ග දකුණු පිටවීම.

2- ගැඹුරු නින්ද, ක්ලාන්තය, මත්තුව හා උණ්ඩාදය යනාදියෙන් සිහි විකල්පය.

3- සංසර්ගය, ඔසප් හාවය හා දුරු පිරිසිදුකම පසු දුරු වහනය වැනි ස්නානය අතිවාරය කරන සියලුම කපුණු.

වැසිකිලි කැසිකිලි අවශ්‍යතා සපුරා ගත් පසු එය පිරිසිදු ජලයෙන් හෝ අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කරන සුළු ගලි කැට, වැසිකිලි කොළ, රඳි කඩ හා වනේන් යම් වස්තුවකින් අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කිරීම. එසේ පිරිසිදු කරන විට පිරිමැදීම වාර නැතැයි හෝ ඊට වැඩිවාර ගණනකින් හා අනුමත පිරිසිදු වස්තුවකින් විය යුතු වේ.

මේස් සපර්නු (හෝ එයට සමාන ආවරණික පැලඳුම්) මත පිරිමැදීම.

සපර්න හා මණ්ඩ් පැළඳ සිටින තර්තවයණ් ඇතැම් කණන්දේසි මත දපො සණ්දීමේ අවශ්‍යතාවනේ තණාරව ඒ දකෙ මත පිරිමැදිමට හැකිය.

1- සුළු කිලිට්ටනේ හා මහා කිලිට්ටනේ පූර්ණ පිරිසිදුවීමනේ පසු ඒ දකෙ පැළඳ තිබිය යුතුය. එහි දි පාද සණ්දිනු ලැබණේ.

2- ඒ දකෙ කිලිට් හාවයනේ තණාරව පිරිසිදු ලසෙ තිබිය යුතුය.

3- එසණ් පිරිමැදිම ඒ සදහා නියම කරන ලද කාලය තුළ විය යුතුය.

4- ඒ දකෙ අනුමත ආකාරයෙන් ලබා තිබිය යුතු අතර සණාරකම් කිරිම පැහැර ගැනිම වැනි අයුතු ලසෙ ලබා නණාගත් දකෙක් විය යුතුය.

‘අලි කුර්තානි’ හවෙත් සපර්න දකෙ යනු: සිතිදු සමකිත් හණ් එවැනි වනේත් යම් දසෙකිත් නිම කළ පාදයණ් පළඳින දැය. එය දපො ආවරණය වන සණ් පළඳින සපර්න මනි.

‘අලි ජවරබාත්’ හවෙත් මණ්ඩ් දකෙ යනු: රදේ කවකිත් හණ් එවැනි වනේත් දසෙකිත් නිම කළ පාද දකෙහි මිනියා පළඳින දැය. එය මණ්ඩ් සපර්න යැයි හඳින්වණේ.

කුර් මත පිරිමැදිම ආගමානුගත කිරිමට හණ්තුව.

මණ්ඩ් සපර්න මත පිරිමැදිමනේ අපණ්කිණි කරෙන අහිමතාර්ථය වනුයණ්: සපර්න හණ් මණ්ඩ් ගලවා පාද සණ්දීමට අපහසු මුසලිමවුදුනට සහනයක් හා පහසු කිරිමක් විය. විගණ්ෂයෙන්ම දැඩි ශිත හා උෂ්ණ කාලවලදි මනේම ගමනකදි සහනයක් වනු ඇත.

පිරිමැදිමණ් කාලය

පදිංචිකරුවා: දහවලක් හා රාත්රියක් (පැය 24ක්)

මහියා: දහවලි තුනක් හා රාත්රි තුනක් (පැය 72ක්)

පිරිමැදිමණ් කාල ගණනය ආරම්භ වනුයණ් කිලිලට හසුවීමනේ පසු සපර්න දකෙ හණ් මණ්ඩ් දකෙ මත පළමු වර මසිත් කිරිමනි.

මණ්ඩ් හා සපර්න මත මසිත් කිරිමණ් ක්ෂමය.

1- අත් දකෙ තමා ගැනිම.

2- පාදය මතුපිට පිරිමැදිමින් අත ගනෙයැම. (ඇගිලි තුඩු සිට කණේදිය ආරම්භය දක්වා)

3- දකුණු පාදය දකුණු අතින්ද වම් පාදය වම් අතින්ද පිරිමැදිනු ලැබේ.

පිරිමැදිම අවලංගු වන කපුණු.

1- ස්නානය අභිචාර්යය කරන දැ.

2- මස්ත කිරීමේ කාලය අවසන් වීම.

ස්නානය කිරීම

පිරිමියා හෝ කාන්තාව හෝ වර්ගා සංසර්ගයෙන් තිරන වූ විට හෝ ඒ දෙදෙනාගෙන් කෙනෙකුට නින්දෝදී හෝ අවදිව සිටියදී හෝ ධාතු පිටවුණු විට ඔහු හෝ ඇය සලාතය ඉටු කිරීමට හෝ පිරිසිදු වීම අභිචාර්යය වන කටයුත්තක තිරන වීමට හැකිවන පරිදි ස්නානය කර ගැනීම අභිචාර්යය වේ. එමෙන්ම ඔස්ස කාන්තාවක හෝ දරු පිරිසිදුකිරීමේ පසු ධර්මය වහනය වන කාන්තාවන් හෝ පිරිසිදු වූ විට සලාතය ඉටු කිරීමට හෝ පිරිසිදු වීම අභිචාර්යය වන කටයුත්තක තිරන වීමට පෙර ස්නානය කර ගැනීම අභිචාර්යය වේ.

ස්නානය කිරීමේ ක්රමය පහත සඳහන් පරිදිය:

මුසලිම්වරයා තම මුලු ශරීරයම කවර හෝ ක්රමයකට ජලය භාවිත කරමින් ආවරණය කරයි. ඒ අතරින් කට පිරිසිදු කිරීම නාසය පිරිසිදු කිරීම ද ඇතුළත් වේ. තම ශරීරය ජලයෙන් ආවරණය කළ විට මහා කිලිට ඔහුගෙන් ඉවත් වී ඔහුගේ පිරිසිදු වීම සම්පූර්ණ වන්නේය.

මහ කිලිට තත්ත්වයෙන් සිටින්නෙකු ස්නානය කර ගන්නා තුළ සිදු නොකළ යුතු කපුණු පහත පරිදිය:

01. සලාතය.

02. කෘතන්ත වටා තවාර් කිරීම (වට වන්දනාව).

03. මස්පිදියේ රුදි සිටීම. එසේ රුදි නොසිටි ඒ හරහා ගමන් කිරීම ඔහුට අනුමැතිය ඇත.

04. අළු කුර්ආනය සපර්ශ කිරීම.

05. අලි කුර්ආන් පාරායනය.

තයම්මුම් හටෙත් පිරිසිදු පස් භාවිතයෙන් පිරිසිදු වීම

මුස්ලිම්වරයාට පිරිසිදු වීම සඳහා ජලය නොලැබුණු විටකෙ හෝ යම් රෝගී භාවයක් වැනි හේතුවකින් ජලය භාවිත කිරීමට නොහැකි වූ විටකෙ හෝ සලාතයේ වේලාව මඟ හැරුණු ඇතැයි බිය වූ විටකෙ ඔහු තයම්මුම් කර ගනී.

එහි ක්රමය වනුයේ තම දෛශ්‍ය පිහිටි පස් මත තබා, පසුව ඒ දකුණු තම මුහුණ හා තම අති දකුණු පිරිමැදීමයි. භාවිත කරන පම පස් පිරිසිදු පස් වීම කොන්දේසියක් බවට පැනවේ.

මෙම කටයුතු හේතුවෙන් තයම්මුම් අවලංගු වෙයි.

1- වූළු අවලංගු වන දෑ තයම්මුම් ද අවලංගු කරයි.

2- කවර තැමදුමක් වනුවෙන් තයම්මුම් ඉටු කළේ ද එවැනි තැමදුම් ආරම්භ කිරීමට පෙර ජලය ලැබුණු විටකෙ.

මම සලාතය උගනිමි.

දහවළේ හා රාත්රියේ සලාත් වාර පහක් අලලාන් මුස්ලිම්වරයා මත අනිවාර්යය කර ඇත. එනම්: ෆජර්, ඌහර්, අසර්, මහර්බ්, ඉෂා.

සලාතය සඳහා මම සූදානම් වමි.

සලාතයේ වේලාව පැමිණි විට මුස්ලිම්වරයා සුළු හා මහා කිලිටි තණ්වයන්හි පසුවන විට එම කිලිටිවලින් මුස්ලිම්වරයා පිරිසිදු වෙයි.

අලි හඳසුළු අක්බර් නොහොත් මහා කිලිටි යනු: මුස්ලිම්වරයාට ස්නානය අනිවාර්යය කරන්නකි.

අලි හඳසුළු අස්ගර් නොහොත් සුළු කිලිටි යනු: මුස්ලිම්වරයාට වූළු අනිවාර්යය කරන්නකි.

පිරිසිදු ඇඳුමින් සැරසී අපවිත්ර වලින් පිරිසිදු වූ ස්ථානයක තම රහසඟ ආවරණය කරමින් සලාතය ඉටු කරයි.

මුස්ලිම්වරයා සලාතය වේලාවේ සුදුසු ඇඳුමක් ඇඳ තම ශරීරය ආවරණය කර ගනී. පිරිමියකු සලාතයේදී පකෙණිය හා දණහිස දක්වා අතර වූ කොටසින් කිසිවක් හෝ නිරාවරණය කිරීම සුදුසු වන්නේ නැත.

සලාතයේදී කාන්තාවක් තම මුහුණ හා අත් දකෙ හැර ඇඟේ මුළු ශරීරයම ආවරණය කිරීම අනිවාර්යය වෙයි.

සලාතයට ආවේනික ප්රකාශ හැර වනෙන් කිසිවක් මුස්ලිම්වරයා එහිදී කතා නොකරනු ඇත. ඔහු ඉමාම් හටත් සලාතය මතෙයෙවන්නාට සවන් දෙයි. ඔහුගේ සලාතයේදී ඔහු හැරී නොබලයි. සලාතයට ආදාය ප්රකාශ මතක තබා ගත නොහැකි වූයේ නම් එවිට සැලැවිත්ම ඔහු සලාතය අවසන් වන තුරු අලොහ්ට මතෙහි කරමින් තිබේත් පවසයි. සලාතය හා එහි කිව යුතු පාඨ හැඳිරීමට යුතුසුලු වීම අවශ්‍ය වන්නේය.

මම සලාතය උගනිමි.

පියවර 1: මා ඉටු කිරීමට අපේක්ෂා කරන අනිවාර්යය සලාතය අදටත් කර ගැනිම. එහි ස්ථානය හඳවනයි.

මා වූය ගත් පසු කිබලා දිශාවට මුහුණලා සිට ගැනිමට හැකියාව ඇත්තෙකු තම එසේ සිට ගනිමින් සලාතය ඉටු කරමි.

පියවර 2: උරහිස් දකෙට සමාන්තරවය අත් දකෙ ඔසවා සලාතයට ප්රවේශ වීම අදවිත් කර ගනිමින් 'අලොහු අක්බර්' යැයි පවසමි.

පියවර 3: සඳහන්ව ඇති පරිදි 'දුආ අල-ඉස්තිෂ්තාන්' පවසමි. ඒ අතරින් ප්ර කාශයක් වනුයේ: සුබ්හානකල්ලාහුමිම් වබ්හම්දික වතබාරකස්මුක වතආලා ජ්දුක වලා ඉලාහ ගයිජුක. තේරුම: යා අලොහ්! ඔබේ ප්රශංසාවෙන් ඔබ පිටිනුය. ඔබේ නාමය සමෘද්ධනය. ඔබේ කීර්තිය උන්නතිය. ඔබ හැර වනෙන් දවේදකු නොමැත. පියවර 4: පලවා හරින ලද අයෙකුගේ තවුරුන් ආරක්ෂාව අලොහ්ගෙන් පතමින් මසෙයේ කියමි. 'අඋදු බිලොහි මිනෂ් අයෙකුගේ රජිම්' පලවා හරින ලද අයෙකුගෙන් ආරක්ෂාව අලොහ්ගෙන් පතමි. පියවර 5: සෑම රකඅනයකම 'භානිහා' පරිවෘත්තය කියවමි. එනම්: 'බිස්මිලොහිජ් රහ්මානිජ් රහිම්' (1) -මහා කායුණික පරම දයාබර අලොහ්ගේ නාමයෙන්- 'අලිහමදු ලිලොහි රබ්බිල් ආලමීන්' (2) -ලෝවැසියන්ගේ පරමාධිපති වූ අලොහ්ටම සියලු ප්රශංසා

හිමිය-‘අර් රහිමානිර් රහිම’ (3) - ඔහු මහා කාථුණික පරම දයාබරයාණන්ය.-‘මාලිකි යම්බ්ද් දිත්’ (4) -විනිශ්චය දිනයේ අධිපතිය.-‘ඉස්යාක නෑබුදු වඉස්යාක නස්තර්ත්’ (5) -අපි ඔබවම නමැදිමු. ඔබගේ පමණක් පිහිට පත්මු.-‘ඉහ්දිනස් සිරාතලි මුස්තකිම්’ (6) -අප සෘජු මග යොමු කරනු මැනව්! ‘සිරාතලිදින අත්අමත අලයිහිම් ගයිරිලි මහ්ලබ් අලයිහිම් වලලි ලාලිලිත්’ (7) ඔබ ආශීර්වාද කළ අයගේ මාර්ගයයි. ඔබගේ කතෝපයට භාජනය වූවන්ගේ හතෝ මුළාවූවන්ගේ මාර්ගය නොවේ.

‘තාහිතා’ පරිවෘත්තයෙන් පසු සෑම සලාතයකම පළමු හා දවෙන රකආත් වාර වල පමණක් අල් කුර්ආනගේ පහසු පාඨ කිහිපයක් පාරායනය කරමි. එය අනිවාර්යය නොවන අතර එය ඉටු කිරීමෙන් මහඟු කුසල ඇති.

පියවර 6: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා පසු ව මාගගේ පිට සමාන්තරව පිහිටන සමාගමේ ද මාගගේ දැන් මාගගේ දණහිස් දකෙ මත ඇගිලි විහිදුවා තබමින් ද උදුලු කරමි. පසුව උකුහි ‘සුබ්හාන රබ්බියල් අලිම්’ යැයි පවසමි.

පියවර 7: ‘සම්අල්ලාහු ලිමන් හමා’ යැයි පවසමින් මාගගේ දැන් උරහිසට සමාන්තරව ඔසවා උකුහිසට සිට නැගිටමි. එසමාගමේ නැගිට මාගගේ ගර්භය සෘජුව තබා ගත් විට මම ‘රබ්බනා වලකල් හමිදු’ යැයි පවසමි.

පියවර 8: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා අත් දකෙ, දණහිස් දකෙ, පාද දකෙ, නලල හා නාසය යන අවයව මත සුජුද් කරමි. මාගගේ සුජුද්ගි මම ‘සුබ්හාන රබ්බියල් අලා’ යැයි පවසමි.

පියවර 9: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා සුජුද් ඉරියව්වෙන් නැගිට මාගගේ පිට සෘජුව සමාන්තරව තබමින් දකුණු කකුල ඇණ නබා වම් පාදය මත වාඩි වමින් ‘රබ්බි ඉහ්ලිල්ලි’ යැයි පවසමි.

පියවර 10: ‘අල්ලාහු අක්බර්’ යැයි පවසා පළමුවන සුජුද්ගේ මෙන් නැවත වාරයක් මම සුජුද් කරමි.

පියවර 11: අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසා සුජුද්ගෙන් නැගිට නැවත සෘජුව සිට ගන්නමි. පළමු රකආත් වාරයේ මා සිදු කළ දැම සලාතයේ අනෙක් රකආත් වාරයේදී ඉටු කරමි.

ලුහර්, අසර්, මහ්රිබ් හා ඉෂා සලාතයන්හි දවෙන රකආත් වාරයෙන් පසු පළමු තප්හ්තුද් කියවීම සඳහා වාඩි වමි. එනම්:අත්තහ්සයානු ලිලලාහි

වස්සලවානු වත්තස්සිකානු අස්සලාමු අලයික අස්සුහන් නබ්බස්සු
 වරහමනුලොති වබරකානුහු අස්සලාමු අලයිනා වඥා ඉබ්බලොතිස්
 සාලෙති අස්සු අත්ථාඉලාන ඉලලොහු වඥස්සු අත්ත මුහම්මදන් අබ්බුහු
 වරසුලුහු. තඤ්ජාම: සියලු ශ්‍රද්ධාසංසතයන් අලොන් සත්‍යය. එමනේම
 සියලු ආශීර්වාදයන් හා සියලු යහපත් දෑ ද (ඔහු සත්‍යය). අහඤ් නබ්
 නුමණි! ඔබට අලොන්ගඤ් දයාව හා ඔහුගඤ් අභිවෘද්ධිය හිමි වඤ්වා!
 එමනේම අප වනෙ හා අලොන්ගඤ් දැහැමි ගැන්නන් වනෙ ද හිමි
 වඤ්වා! නැමදුමට සුදුසුසා අලොන් හැර වනෙත් දවේදකු නොමැති
 බවට මම සාක්ෂි දරමි. එමනේම නියත වශයෙන්ම මුහම්මද (සලලොහු
 අලයිති වසලම) නුමාණන් ඔහුගඤ් ගැන්නා හා ඔහුගඤ් ධර්ම දුතයා
 බවට ද මම සාක්ෂි දරමි. ඉන්පසුව නුන්වන රකආත් වාරය සදහා නැගිට
 සිටිමි. සැම සලාතයකම අවසන් රකආත් වාරයෙන් පසු තප්පන්ද සදහා
 වාඩි වමේ. එය නම්: “අත්තපස්සානු ලලොති වස්සලවානු වත්තස්සිකානු,
 අස්සලාමු අලයික අස්සුහන් නබ්බස්සු වරහමනුලොති වබරකානුහු,
 අස්සලාමු අලයිනා වඥා ඉබ්බලොතිස් සාලෙති, අස්සු අත් ථා ඉලාන
 ඉලලොහු වඥස්සු අත්ත මුහම්මදන් අබ්බුහු වරසුලුහු, අලොහුම සලල
 අලා මුහම්මදන් වඥා ආලි මුහම්මදන් කමා සලලයිත අලා ඉබ්බාතිම
 වඥා ආලි ඉබ්බාතිම ඉත්තක හමිදුන් මජ්ඣේ. අලොහුම බාරික අලා
 මුහම්මදන් වඥා ආලි මුහම්මදන් කමා බාරික අලා ඉබ්බාතිම වඥා
 ආලි ඉබ්බාතිම ඉත්තක හමිදුන් මජ්ඣේ” තඤ්ජාම: සියලු පඬුරු
 ආශීර්වාද හා යහපත අලොන් සත්‍යය. අහඤ් නබ්වරය, ඔබට ශාන්තිය
 හිමි වඤ්වා! එමනේම අලොන්ගඤ් කපුණාවන් සමාද්ධියන් හිමි
 වඤ්වා. අප මතන් අලොන්ගඤ් දැහැමි ගැන්නන් හටන් හිමි වඤ්වා!
 නැමදුමට සුදුසුසා අලොන් හැර වනෙත් දවේදකු නොමැති බව මම
 සාක්ෂි දරමි. එමනේම මුහම්මද ඔහුගඤ් ගැන්නා හා ඔහුගඤ් දුතයා
 බවද මම සාක්ෂි දරමි. අහඤ් අලොන්, ඔබ ඉබ්බාතිම හා ඉබ්බාතිමගඤ්
 පවුලඤ් උදව්සට ආශීර්වාද කලාක් මනේ මුහම්මද හා මුහම්මදගඤ්
 පවුලඤ් උදව්සට ආශීර්වාද කරන්වා! සැබවින්ම ඔබ පරශංසාලාභිය.
 කිරිතිමන්ය. ඔබ ඉබ්බාතිම හා ඉබ්බාතිමගඤ් පවුලඤ් උදව්සට සමාධිය
 ඇති කලාක් මනේ මුහම්මද හා මුහම්මදගඤ් පවුලඤ් උදව්සට සමාධිය
 ඇති කරන්වා!”

පියවර 12: ඉන් පසුව සලාතයෙන් බැහැර වීමඤ් අදිටනින් දකුණු දසෙට
 හැරි ‘අස්සලාමු අලයිකුම් වරහමනුලොති’ යැයි සලාම පවසමි. පසුව වම්
 දසෙට ද හැරි ‘අස්සලාමු අලයිකුම් වරහමනුලොති’ යැයි නැවත සලාම
 පවසමි. මඤ් සමග සලාතය ඉටු කර හමාර කරමි.

මුස්ලිම් කාන්තාවකගේ හිජාබ් වස්තුව

උත්තරීතර ඔහු මසෙය් පවසා ඇත: "නබිතුමාණෙනි, ඔබ ඔබගේ හාජ්ජාවත්තට ද ඔබගේ දුටුකට ද විශ්වාසවන්ත කාන්තාවක් ද තමන්ගේ හිස ආවරණය කරන සලුප පහන් කරගන්නා ලෙස පවසනු. ඔවුන් (හිලාවාර කාන්තාවන් යැයි) හඳුනා ගනු ලැබ, කිසිදු හිංසාවකට ලක් නොවී සිටීමට එය ඉතා පහසු (කිරියාමාර්ගයක) වේ. අලලාහ් අති කෘතඥ හා මහා කාරුණික වේ." (අල් අහ්සාබ්: 59) කාන්තාව හිජාබ් පැළඳීමත් ඇයගේ රහස්‍ය පදෙසේ ආවරණය කිරීමත් පිටස්තර පිරිමින්ගේ තනෙට නොගැටෙන පරිදි ඇයගේ මුළු ශරීරයම දේශීය ඇඳුමින් සැරසීමත් අලලාහ් අතිවාරයය කර ඇත. තම සැමියා හා ලේ ඥාතින් ඉදිරියේ මිස ඇය ඇගේ හිජාබය ගැලවීම ඇයට සුදුසු වන්නේ නැත. ලේ ඥාතින් යනු කාන්තාවකට ඔවුන් සමග කිසිවටකෙ විවාහ වීමට සුදුසු නොවන උදවියයි. ඔවුන් නම්: පියා පියාගේ පියා හා ඉන් ඉහළට, පුතා පුතාගේ පුතා හා ඉන් පහළට, මාමාවරුන්, මහප්පා හා බාප්පාවරුන්, සහෝදරයා, සහෝදරයාගේ පුතා, සහෝදරියගේ පුතා, මවගේ සැමියා, සැමියාගේ පියා හා ඉන් ඉහළට, සැමියාගේ පුතා හා ඉන් පහළට, කිරි බිමනේ එක්වන සහෝදරයා, කිරිදූන් මවගේ සැමියා, පළෙපතින් තහනම් වන දෑ කිරි හදාවඩා ගැනීමෙන් ද තහනම් වෙයි.

කාන්තාව හිජාබ් පැළඳීමත් ඇයගේ රහස්‍ය පදෙසේ ආවරණය කිරීමත් පිටස්තර පිරිමින්ගේ තනෙට නොගැටෙන පරිදි ඇයගේ මුළු ශරීරයම දේශීය ඇඳුමින් සැරසීමත් අලලාහ් අතිවාරයය කර ඇත. තම සැමියා හා ලේ ඥාතින් ඉදිරියේ මිස ඇය ඇගේ හිජාබය ගැලවීම ඇයට සුදුසු වන්නේ නැත. ලේ ඥාතින් යනු කාන්තාවකට ඔවුන් සමග කිසිවටකෙ විවාහ වීමට සුදුසු නොවන උදවියයි. ඔවුන් නම්:

පියා පියාගේ පියා හා ඉන් ඉහළට, පුතා පුතාගේ පුතා හා ඉන් පහළට, මාමාවරුන්, මහප්පා හා බාප්පාවරුන්, සහෝදරයා, සහෝදරයාගේ පුතා, සහෝදරියගේ පුතා, මවගේ සැමියා, සැමියාගේ පියා හා ඉන් ඉහළට, සැමියාගේ පුතා හා ඉන් පහළට, කිරි බිමනේ එක්වන සහෝදරයා, කිරිදූන් මවගේ සැමියා, පළෙපතින් තහනම් වන දෑ කිරි හදාවඩා ගැනීමෙන් ද තහනම් වෙයි.

මුස්ලිම් කාන්තාව ඇගේ ඇඳුම් පැළඳුම්වල දි නිර්ණායක කිහිපයක් සැලකිලිට ගනී.

පළමුව: ශරීරය සම්පූර්ණයෙන්ම ආවරණය වීම.

දෙවැන්න: කාන්තාව ඇඳි පැළඳ ගන්නා දෑ අලංකාරය ඉස්මතු කරන්නක් නොවිය යුතුයි.

තුන්වැන්න: ඇගේ ශරීරය හළේ කරන විනිවිද පෙනෙන්නක් නොවිය යුතුයි.

සිව්වැන්න: ඇගේ ශරීර කොටස් විස්තර කරන තරමට හිර නැති සැහැල්ලු ඇඳුමක් විය යුතුයි.

පස්වැන්න: සුදු වළවුන් ගල්වා නොතිබිය යුතුයි.

සයවැන්න: පිරිමියාගේ ඇඳුමට සමාන නොවිය යුතුයි.

සත්වැන්න: මුස්ලිම් නොවන කාන්තාවන් ඔවුන්ගේ උර්සව වලදි හා නැමැදුම්වලදි අදින පළඳින ඇඳුමට සමාන නොවිය යුතුයි.

දේව විශ්වාසයාගේ ගුණාංග සමහරක්.

උත්තරීතර ඔහු මසෙගේ පවසා ඇත: “නියත වශයෙන්ම දේව විශ්වාසවන්තයෝ වනාහි අල්ලාහ් පිළිබඳ මනෙහි කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගේ හදවත් තිගැස්සින. තවද ඔවුන් වනෙ ඔහුගේ වදන් පාරායනය කරනු ලැබූ විට එය ඔවුන්ට විශ්වාසය වර්ධනය කළේය. තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වනෙ ඔවුහු (සියලු) භාර කරති.” (අල් අන්බාල: 2)

“නියත වශයෙන්ම දේව විශ්වාසවන්තයෝ වනාහි අල්ලාහ් පිළිබඳ මනෙහි කරනු ලැබූ විට ඔවුන්ගේ හදවත් තිගැස්සින. තවද ඔවුන් වනෙ ඔහුගේ වදන් පාරායනය කරනු ලැබූ විට එය ඔවුන්ට විශ්වාසය වර්ධනය කළේය. තවද ඔවුන්ගේ පරමාධිපති වනෙ ඔවුහු (සියලු) භාර කරති.”

(අල් අන්බාල: 2)

කතාවහි සත්ය වාදියකි. බෞරු නොකයයි.

හිටිසුම හා පෞරෝන්ද්‍රව ඉටු කරයි.

නර්කයෙහි සීමාව ඉක්මවා කටයුතු නොකරයි.

වගකීම ඉටු කරයි.

තමන් පිරිස කරන දේ නම් සහෝදර මුස්ලිම්වරයාට ද හිමි විය යුතු යැයි පිරිස කරයි.

ත්යාගශීලිය.

මිනිසුන් වහෙ යහපත් අයුරින් කටයුතු කරයි.

ඥාති සම්බන්ධතා රකියයි.

අලලාහ්ගේ නියමය පිළිගෙන පරීනිමන් අවස්ථාවේ දී ඔහුට කෘතඥ වී දූෂකර අවස්ථාවේ ඉවසීමෙන් කටයුතු කරයි.

ලැජ්ජාවෙන් සංලක්ෂිත වෙයි.

මැවීමවලට කඳුණාව දක්වයි.

ඔහුගේ හඳවන කිරෝරධයෙන් නිරෝගීය. ඔහුගේ අවයව අනෙක් අයට සනුරුකම් කිරීමෙන් නිරෝගීය.

මිනිසුන්ට සමාව දෙයි.

පෞළිය අනුභව නොකරන අතරම ඒ සමග බැඳුණු ගනුදෙනු නොකරයි.

කාම අපචාරයේ නොයෙදියි.

මත්පැන් පානය නොකරයි.

තම අසල්වැසියන් සමග සුහදශීලීව කටයුතු කරයි.

අපරාධ නොකරයි. වංචා නොකරයි.

සොරකම් නොකරයි. කුටකම් නොකරයි.

තම දමෙව්පියන් මුස්ලිම් නොවූවද ඔවුන්ට උවදැන් කරයි. යහපත් කටයුතුවලදී ඔවුන්ට අවනත වෙයි.

තම දුටුවන් විශිෂ්ඨ අයුරින් හඳාවට ගනියි. ආගමික වගකීම ඉටු කරන මනේ ඔවුන්ට නියෝග කරයි. ඉතා පහත් හා තහනම් දැයින් ඔහු ඔවුන් වළක්වාලයි.

මුස්ලිම් නොවන අයට ආවේනික වූ විශේෂිත වූ ඔවුන්ගේ ආගමික ලක්ෂණ හෝ සිරිත් විරිත් ඔහු අනුකරණය නොකරයි.

මාගරෝ සනුට මාගරෝ ඉස්ලාම් දහමයි.

උත්තරීතර ඔහු මසෙරෝ පවසා ඇත: “පුරුෂයින්ගෙන් සහ ස්ත්රීන්ගෙන් කවරෙකු හෝ වරේවා ඔහු විශ්වාස කරන්නෙකු ලෙස යහපත් කිරීමට කරන්නේද අපි (මලෙටාව) හොඳ පිටිනයක් ගත කිරීමට ඔහුට පිටිය ලබා දෙන්නෙමු. තවද ඔවුන් කරමින් සිටි විශිෂ්ඨ දෑ අනුව අපි (මලෙටාවෙහි) ඔවුන්ට යහපත් විපාක නියත වශයෙන්ම පිරිනමන්නෙමු.” (අත් තහ්ලි: 97) මුස්ලිම්වරයාගේ හඳවන තුළට පිටියෙන සනුට පිරිනිය හා සමාමිතිය අතරින් මහඟු කුරුණක් වනුයේ පිටත්ව සිටින්නන්ගේ හෝ මිය ගිය ඇත්තන්ගේ හෝ පිළිමවල හෝ මැදිහත් වීමකින් තොරව සෘජුව තම පරමාධිපති සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමය. උත්තරීතර අලිලාහ් ඔහුගේ ශුද්ධ වූ අලි කුර්ආනයේ සැබැවින්ම තමන් කවදත් තම ගැත්තන්ට සම්පයනේ සිටින බවත් ඔවුන්ගේ පරාජ්වනාවන්ට ඇහුන්කන් දී පිළිතුරු දෙන බවත් අවධාරණය කරයි. අලිලාහ් මසෙරෝ පරකකාග කරයි: “තවද මාගරෝ ගැත්තන් මා ගැන තුඔනේ විමසූ විට සැබැවින්ම මම සම්පතය. කැඳවන්නාගේ කැඳවුමට මම පිළිතුරු දමේ. පබැවින් ඔවුන් යහමඟු ලබන්නට හැකි වනු පිණිස ඔවුන් මාගරෝ පිළිතුරු අපේක්ෂා කරන්නවා ! මා විශ්වාස කරන්නවා !” (අලි බකරා: 186) සුවිශ්වදයාණන් ඔහුගෙන් පරාජ්වනා කරන මනේ අපට නියෝග කර ඇත. මුස්ලිම්වරයා තම පරමාධිපතිට සම්ප වන නැමදුම් අතර ඉතා වැදගත් කුරුණක් බවට ඔහු මසෙරෝ කර ඇත. කිරිතිමත් අලිලාහ් මසෙරෝ පරකකාග කරයි: “ඔබ මගෙන් පහත්ත. මම ඔබට පිළිතුරු දමේ” යැයි ඔබගේ පරමාධිපති පැවසීය.” (ගාබිර්: 60) දැනුම් මුස්ලිම්වරයා නිතර අලිලාහ්ගේ අවශ්‍යතාවයෙන් පලෙයේ. ඔහු ඉදිරියේ නිතර පරාජ්වනා කරයි. දැනුම් නැමදුම් තුළින් ඔහුට සම්ප වයේ.

“පුරුෂයින්ගෙන් සහ ස්ත්රීන්ගෙන් කවරෙකු හෝ වරේවා ඔහු විශ්වාස කරන්නෙකු ලෙස යහපත් කිරීමට කරන්නේද අපි (මලෙටාව) හොඳ පිටිනයක් ගත කිරීමට ඔහුට පිටිය ලබා දෙන්නෙමු. තවද ඔවුන් කරමින්

සිටි විශිෂ්ඨ දෑ අනුව අපි (ඵලතොවෙහි) ඔවුන්ට යහපත් විපාක නියත වශයෙන්ම පිරිනමන්නෙමු.”

(අන් නඟ්ලි: 97)

මුස්ලිම්වරයාගේ හඳවන නූලට පිටිසනෙ සනුට පරිනිය හා සංමානිතස අතරින් මහඟු කඳුණක් වනුයේ ජිවත්ව සිටින්නන්ගේ හෝ මිය ගිය ඇත්තන්ගේ හෝ පිළිමවල හෝ මැදිහත් වීමකින් තොරව සෘජුව තම පරමාධිපති සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමය. උත්තරීතර අලලාන් ඔහුගේ ශුද්ධ වූ අලි කුර්ආනයේ සැබැවින්ම තමන් කවදන් තම ගැත්තන්ට සම්පයනේ සිටින බවත් ඔවුන්ගේ පරාර්ථනාවන්ට ඇහුන්කන් දි පිළිතුරු දෙන බවත් අවධාරණය කරයි. අලලාන් මසෙෝ පරකකාග කරයි:

“තවද මාගේ ගැත්තන් මා ගැන නුඹනේ විමසූ විට සැබැවින්ම මම සම්පතය. කැඳවන්නාගේ කැඳවුමට මම පිළිතුරු දමේ. ඵබැවින් ඔවුන් යහමඟ ලබන්නට හැකි වනු පිණිස ඔවුන් මාගේ පිළිතුර අපෝකෂ්ණ කරන්නා ! මා විශ්වාස කරන්නා !”

(අලි බකරා: 186)

සුවිශුද්ධයාණන් ඔහුගෙන් පරාර්ථනා කරන මනේ අපට නියෝග කර ඇත. මුස්ලිම්වරයා තම පරමාධිපතිට සම්ප වන නැමදුම් අතර ඉතා වැදගත් කඳුණක් බවට ඔහු මයෙ පත් කර ඇත. කිරිතිමත් අලලාන් මසෙෝ පරකාග කරයි.

“ ‘ඔබ මගෙන් පනන්න. මම ඔබට පිළිතුරු දමේ’ යැයි ඔබේ පරමාධිපති පැවසිය.”

(ගාබ්:60)

දැහැමි මුස්ලිම්වරයා නිතර අලලාන්ගේ අවශ්‍යතාවයනේ පළෙසේ. ඔහු ඉදිරියේ නිතර පරාර්ථනා කරයි. දැහැමි නැමදුම් නූලින් ඔහුට සම්ප වසේ.

මහත් හෝතුවක් උදසෝ අලලාන් අප මමෙ විශ්වයේ බිහි කළේය. නිකඳුණේ ඔහු අප මවා නැත. ඵය ඔහුට කිසිදු හවුලි කඳුවනෙ හවුලි නතොකර ඔහුට පමණක් නැමදුම් කිරීමය. අපගේ පුද්ගලික මනේම පතොදු ජිවිතයේ සියලුම කඳුණු හැඩගස්වන සියලු ආවරණය

කරගත් දේව දහමක් ඔහු අපහට ආගමානුගත කර ඇත. මම සාධාරණය පිළිවෙත තුළින් පිවිතයේ අවශ්‍යතාවන් ආරක්ෂා කළේය. එනම්: අපගේ දහම පිවිත, මාත්‍ය ය, බුද්ධිය මෙන්ම අපගේ ධනයයි. ආගමික නියෝග අනුගමනය කරමින් හා තහනම් කළ දැයින් වැළකමින් කවුරුත් පිටත් වන්නේ ද සැලැවිත්ම ඔහු මම අවශ්‍යතාවන් ආරක්ෂා කර ගන්නේය. කිසිදු සැකයකින් තොරව ඔහුගේ පිවිතයේ ඉතා තැන්පත් පිරිනිමන් පිවිතයක් ගත කළේය.

මුස්ලිම්වරයකු තම පරමාධිපති සමඟ ඇති බැඳීම ඉතා ගැඹුරු අතර එය සාමය සහ මානසික සැනසීම, නිශ්චල බව, ආරක්ෂාව සහ සනුට පිළිබඳ හැඟීමක් සහ පරමාධිපති තමන් සමග සිටින බව ඔහු තමන් ආරක්ෂා කරන බව හා ඔහුගේ විශ්වාසයාගේ භාරකාරත්වය ඔහු දරන බව හැඟීමක් ඇති කරන්නේය. උත්තරීතර අලලාන් මසෙය් පිරිකාග කරයි: “විශ්වාස කළවුන්ගේ භාරකරු අලලාන් ය. ඔහු ඔවුන් අත්කරගන්නා ආලෝකය කරා බැහැර කරයි...” (අල බකරා: 257)

“විශ්වාස කළවුන්ගේ භාරකරු අලලාන් ය. ඔහු ඔවුන් අත්කරගන්නා ආලෝකය කරා බැහැර කරයි...”

(අල බකරා: 257)

මම ශරීෆ් ශායි සම්බන්ධතාවය වින්තවේගීය තත්වයක් වන අතර එය මහාකාන්තකයාණන්ට නැමැදුම් කිරීමේ ද්‍රව්‍ය, ඔහුට මුහුණදීමේ ආශාව ඇති කරයි. දේව විශ්වාසයේ මිහිරි බව දැනීමෙන් ඔහුගේ හදවත සනුටින් පිරී අහසට නැගයේ.

එම මිහිරි බව, අවනතභාවයේ කිරියාවන් සිදු කිරීමෙන් හා නරක දැයින් වැළකමින් රස විඳින්නෙකුට මිස වනෙන් කිසිවකුටත් විස්තර කළ නොහැකිය. එහෙයින් තබී මුහම්මද් (සලලෙලාහු අලයින් වසලලම්) තුමා මසෙය් පවසා සිටියහ: “අලලාන් තම පරමාධිපති ලසෙන් ඉස්ලාමය තම දහම ලසෙන් මුහම්මද් තම දුතයාණන් ලසෙන් කවුරුත් පිළිගන්නේ ද ඔහු ජමාත් නොහොත් විශ්වාසයේ සුවය වින්දේය.”

“අලලාන් තම පරමාධිපති ලසෙන් ඉස්ලාමය තම දහම ලසෙන් මුහම්මද් තම දුතයාණන් ලසෙන් කවුරුත් පිළිගන්නේ ද ඔහු ජමාත් නොහොත් විශ්වාසයේ සුවය වින්දේය.”

ඔව්, යම් සුද්ගලයෙක් තම මැවුම්කරු ඉදිරියේ තම ස්ථිර පැවැත්ම දැනගෙන තම, ඔහුගේ අලංකාර නාම සහ ගුණාංග තුළින් ඔහුට

හඳුනන්නේ නම්, ඔහු බලා සිටිය යන හැඟීමෙන් යුතුව ඔහුට නමස්කාර කරන්නේ නම්, ඔහු අලලාන්ට නැමදුම් ඉටු කිරීමෙන් අවංක නම් එමගින් සර්වබලධාරී අලලාන් හැර වෙනත් කිසිවක් අපේක්ෂා නොකළේ නම්, ඔහු මලෙොව් යහපත් හා පිරිමිමත් පිවිතයක් ගත කරන අතර මනුෂ්‍යයෙකුට පිරිමිමත් වනු ඇත.

මලෙොව් දේව විශ්වාසියාට කරදර සිදු වුව ද එහි උණුසුම ස්ථිර විශ්වාසයෙන් සිසිලනේ ද උත්තරීතර අලලාන්ගෙන් පරෙ නියමය පිළිගැනීමෙන් ද ඔහුට අත් වූ හොඳ නරක යන සියලු නියමයන්ට ඔහු ප්රශංසා කිරීම තුළින් ද ඒ ගැන පූර්ණ තෘප්තියට පත්වීමෙන් ද පහට යනු ඇත.

තම සතුට හා සන්සුන් භාවය වැඩි කර ගැනීම සඳහා මුස්ලිම්වරයා උනන්දු විය යුතු කුරුණු අතර උත්තරීතර අලලාන් ව නිතර නිතර සිහිපත් කිරීම හා අල කුර්ආනිය අධිකව පාරායනය කිරීම ද ඇතුළත් වේ. උත්තරීතර අලලාන් මසෙයින් පිරිකාග කරයි: “විශ්වාස කළවුන් වනාහි, ඔවුන්ගෙන් හදවත් අලලාන් ව මනෙහි කිරීමෙන් සැතසුමට පත් වෙති. දැන ගනු! අලලාන් ව මනෙහි කිරීමෙන් හදවත් සැතසුමට පත් වෙති.” (අර් රූද: 28) අලලාන් ව මනෙහි කිරීම හා අල කුර්ආනිය පාරායනය කිරීම මුස්ලිම්වරයකු වැඩි කරගත් කළහි උත්තරීතර අලලාන් සමග තිබෙන ඔහුගෙන් සම්බන්ධතාව වර්ධනය වනු ඇත. ඔහුගෙන් ආත්මය පිරිසිදු වනු ඇත. ඔහුගෙන් විශ්වාසය ශක්තිමත් වනු ඇත. එසේම, මුස්ලිම්වරයා පැහැදිලි සාධක පදනම් කර ගනිමින් සර්වබලධාරී දෙවියන්ට නැමදුම් කිරීම සඳහා නිවැරදි මූලාශ්‍රවලින් තම ආගම ඉගෙන ගැනීමට උනන්දු විය යුතුය. තබ් (සල්ලේලාහු අලයින් වසල්ලම්) තුමා මසෙයින් ප්රකාශ කළහ. “දැනුම සවිම සෑම මුස්ලිම්වරයකුටම අනිවාර්යය වේ.” ඔහු මැවූ සර්වබලධාරී අලලාන්ගෙන් ආඥාවලට - ඒ පිළිබඳ ප්රඥාව දැන සිටියත් නැතත් - ඔහුට අවනත වී යටත් විය යුතුය. ඔහු සර්වබලධාරී සිය උතුම් ග්රන්ථයෙන් මසෙයින් සඳහන් කළේය. “අල්ලාහ් හා ඔහුගෙන් දූතයාණන් යම් කුරුණක් නින්දා කළ විට කිසිදු දේව විශ්වාසී පුද්ගලයකුට හෝ කාන්තාවකට හෝ ඔවුන්ගෙන් කටයුතුවල (ඔවුන්ගෙන්) කැමැත්ත යදීම සුදුසු වන්නේ නැත. තවද කවරකු අලලාන් හා ඔහුගෙන් දූතයාණන්ට පිටු පාන්නේද සැලැවිම ඔහු පැහැදිලි මූලාවක මූලා වනු ඇත.” (අල් අහ්සාබ්: 36)

“විශ්වාස කළවුන් වනාහි, ඔවුන්ගේ හඳවන් අලලාහ් ව මනෙහි කිරීමෙන් සැතසුමට පත් වනි. දැන ගනු! අලලාහ් ව මනෙහි කිරීමෙන් හඳවන් සැතසුමට පත් වනි.”

(අප් රූද: 28)

අලලාහ් ව මනෙහි කිරීම හා අල කුර්ආනාය පාරායනය කිරීම මුස්ලිම්වරයකු වැඩ කරගත් කලිහ් උන්නර්තර අලලාහ් සමග තිබෙන ඔහුගේ සම්බන්ධතාව වර්ධනය වනු ඇත. ඔහුගේ ආත්මය පිරිසිදු වනු ඇත. ඔහුගේ විශ්වාසය ශක්තිමත් වනු ඇත.

එසේම, මුස්ලිම්වරයා පැහැදිලි සාධක පදනම් කර ගනිමින් සර්වබලධාරී දෙවියන්ට නැමදුම් කිරීම සඳහා නිවැරදි මූලාශ්‍රවලින් තම ආගම ඉගෙන ගැනීමට උනන්දු විය යුතුය. නබි (සලලෙලාහු අලයිහි වසලෙම්) තුමා මසෙගේ පරකාශ කළහ.

“දැනුම සවිම සෑම මුස්ලිම්වරයකුහටම අනිවාර්යය වේ.”

ඔහු මැවූ සර්වබලධාරී අලලාහ්ගේ ආඥාවලට -ඒ පිළිබඳ පරඥාව දැන සිටියත් නැත්ත- ඔහුට අවනත වී යටත් විය යුතුය. ඔහු සර්වබලධාරී සිය උනුම් ගරුත්ථයේ මසෙගේ සඳහන් කළේය.

“අලලාහ් හා ඔහුගේ දූතයාණන් යම් කඳුණක් තිබුණ කළ වට කිසිදු දේව විශ්වාසී පුද්ගලයෙකුට හෝ කාන්තාවකට හෝ ඔවුන්ගේ කටයුතුවල (ඔවුන්ගේ) කැමැත්ත යදීම සුදුසු වන්නේ නැත. තවද කවරකු අලලාහ් හා ඔහුගේ දූතයාණන්ට පිටු පාන්නේද සැලැවිත්ම ඔහු පැහැදිලි මූලාවක මූලා වනු ඇත.”

(අල අහ්සාබ්: 36)

අපගේ නබි මුහම්මද් තුමාණන් හා එතුමාගේ පවුලේ උදවිය මනෙම හිතමිතුරන්ට අලලාහ් ආශිර්වාද කරන්නා.

නිමි

විෂය දර්ශකය (පටුන)

අංකය

මාතෘකාව

පිටුව

නැවත කවරයට යොමුව

පටුන (මාතෘකා දර්ශකය වන) යොමු වන්න.

පොතෙන් ඔබ ලද අත්දැකීම අප සමග බෙදා ගන්න.

වබේ අඩවියට පිවිසගෙන

ජංගම දුරකතන සඳහා අන්තර් ක්‍රියාකාරී පොත

මාතෘකාව වන පිවිසගෙනට ක්ලික් කරන්න

කවරය වන යොමුවන්නට දූපය මත ක්ලික් කරන්න

කතෝනය පරිලෝකනය කරන්න

නිබන්ධන ඉදිරිපත් කිරීම (පවර්පොයින්ට්)

ව්‍යාපෘතියෙහි නිෂ්පාදන

මුද්‍රිත පොත

ජංගම පොත

වබේ අඩවිය

පවර්පොයින්ට් ඉදිරිපත් කිරීම

සමාජවලින් අනුවාදය

නව මුස්ලිම්වරයකුට පිරයෝජනවත් සංකීර්තයක්

පරෙවදන

මාගේ පරමාධිපති අලලාහ් වේ.

නබි මුහම්මද් තුමාණෝ (එතුමා කරෙහි අලලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය උදාවේවා)

හුද්ද වූ අල කුර්ආනය මාගේ පරමාධිපතිගේ වචනයයි.

ඉස්ලාමයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ මා දැන ගැනීමට කැමති.

‘ජමාත්’ හවෙත් විශ්වාසයේ මූලිකාංගයන් පිළිබඳ ඔබ දන්නවාද?

වූයු පිළිබඳ මම ඉගෙන ගනිමි.

මගේ ස්වප්න (හෝ එයට සමාන ආවරණික පැළඳුම) මත පිටිමැදීම.

ස්නානය කිරීම

තයම්මුම් හවෙත් පිරිසිදු පස් හාවිතයෙන් පිරිසිදු වීම

මම සලාතය උගනිමි.

මුස්ලිම් කාන්තාවකගේ හිජාබ් වස්ත්රය

මාගේ සනූට මාගේ ඉස්ලාම් දහමයි.